

Ο «Νεκρός» φορούσε ρολόι.

/ Γενικά

Απόσπασμα από το βιβλίο «Ο Κινέζος, ο Θεός και η Μοναξιά»

Για έναν «νεκρό» ο χρόνος είναι νεκρός. Για ένα «ζωντανό» είναι ψευδαίσθηση, γιατί στην ουσία δεν υπάρχει. Εμείς τον φτιάξαμε και τον συμφωνήσαμε, για να περιορίζουμε την ζωή μας. Για να βάζουμε σε πρόγραμμα την μόνη απρογραμμάτιστη πραγματικότητα, την ύπαρξη. Το μέγα θαύμα της ζωής θελήσαμε να το μετρήσουμε. Να το ορίσουμε, να το περιορίσουμε, να βάλουμε αριθμούς στο άπειρο. Να δεσμεύσουμε την ζωή μας σε παρελθόν, σε παρόν, σε μέλλον. Έτσι η ζωή και ο άνθρωπος διασπάστηκαν. Ο άνθρωπος χάθηκε από το διαρκές παρόν, το τώρα της ζωής. Πόσοι άνθρωποι δεν υπέφεραν και δεν υποφέρουν χαμένοι στις ενοχές του παρελθόντος. Χαμένοι στο άγχος, την αγωνία και την αβεβαιότητα του μέλλοντος. Χαμένοι στις σκιές της ύπαρξης. Εάν η ζωή έχει κάποιο νόημα, αυτό είναι στο τώρα. Είναι στο σήμερα. Είναι στην αναπνοή και την εκπνοή της στιγμής. Το παρελθόν είναι ένα πτώμα. Μια απειλητική σκιά που την αφήνουμε να μας κυνηγά. Το μέλλον είναι μια ψευδαίσθηση. Ένα παιγνίδι του νου μας. Μονάχα το τώρα υπάρχει. Ο ορισμός της ζωής σε χθες, σήμερα, αύριο, είναι τυραννία. Τυραννία για την ζωή, τον άνθρωπο. Είναι τυραννία του προγραμματισμού. Της μεθόδου, του σχεδίου, του ρολογιού που χτυπάει απειλητικά και σου μετράει, σου τρώει την ζωή. Τυραννία γιατί πρέπει να γιορτάζεις συγκεκριμένες μέρες αντί για κάθε μέρα. Να αγοράζεις και να καταναλώνεις. Να δουλεύεις για τον χρόνο, τον χρόνο του κέρδους.

Πηγή: plibyos.blogspot.gr